

ČESKÝ ABSTRAKT

V diplomové práci mapují obrazy Prahy v dílech tří spisovatelů, kteří emigrovali po roce 1948: Egon Hostovský, Zdeněk Němeček a Jiří Kovtun. Obrazy Prahy, v práci (re)konstruované jsou poměrně rozmanité, třebaže odkazují k témuž místu a k relativně úzkému časovému horizontu. V románu Egona Hostovského *Nezvěstný* dominují motivy, jakými jsou šed', neostré kontury, divadelnost, panoptikum a svébytně pojatá metaforičnost únorové (tudíž také předjarně pošmourné) Prahy, u Zdeňka Němečka se jako stěžejní ukazuje intimní vztah vypravěče k hlavní postavě, úsporná dialogičnost, pohled shora, pochmurné ladění a pocit odcizení; v Kovtunově *Pražské ekloze* vládne ironie (ta je patrně také produktem výrazného časového odstupu od pojednávaných událostí), naturalistické prvky a válečná atmosféra. Navzdory rozdílným životním příběhům jmenovaných spisovatelů a jejich odlišné poetice je pojí nejen citelný vztah k Praze, nýbrž se jejich emigrantský osud protne v zajišťování provozu Rádia Svobodná Evropa, do jehož programu Slovo a svět přispívali svými postřehy a názory.

Hlavní teoretické východisko diplomové práce představuje poetologie města v podání Daniely Hodrové (*Citlivé město*). Při interpretaci se neomezují pouze na zmiňovaná literární díla (práce nebude tudíž výhradně poetologická), nýbrž zohledňují také dobový kontext literárních děl, ať již je přítomný v dobovém tisku, nebo teoreticky pojednán v odborné literatuře.

Cílem diplomové práce je představit tři podoby Prahy, a to v obdobích února 1948 (Hostovský, Němeček) a května roku 1945 (Kovtun).

Klíčová slova: Únor 1948, Pražské povstání, komparativní studie, Egon Hostovský, Zdeněk Němeček, Jiří Kovtun, obrazy Prahy.